

تستی

۱. در آیه شریفه «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا خُذُوا كِتَابَ بَقُوءٍ» منظور از «بَقُوءٍ» چیست؟ ب ۷۶ مریم/۱۲

ا. استحکام و استواری ☐ ب. قاطعیت ☒ ج. بدون ناراحتی ☐ د. قوت و گشایش ☐

۲. منظور از «أَوْجَسَ» در آیه شریفه «فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى» چیست؟ ج ۱۲۶ طه/۶۷

ا. احساس راحتی ☐ ب. ترس آشکار ☐ ج. احساس پنهان ☒ د. ترس پنهان ☐

* أَمْ اخْتَدُوا إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُنْشِرُونَ. انبیاء/۲۱

۳. در آیه شریفه، «إِلَهًا مِنَ الْأَرْضِ» اشاره به چه چیزی دارد؟ د ۱۵۹

ا. خداوند تبارک و تعالی ☐ ب. خدای زمین ☐ ج. خدایی برای زمین ☐ د. بت هایی که از سنگ و چوب می تراشیدند ☒

۴. در آیه شریفه «وَجَعَلْنَا بَنِي مَرْيَمَ وَآلَهُنَّ آيَةً وَآوَيْنَاهُمَا إِلَى رَبْوَةٍ ذَاتِ قَرَارٍ وَمَعِينٍ» مقصود از «مَعِينٍ» چیست؟ ب ۲۵۶ مؤمنون/۵۰

ا. محل از پیش مشخص شده ☐ ب. محل امن و پر برکت ☒

ج. محل خوش آب و هوا ☐ د. محل مرتفع و بلند ☐

تشریحی

* وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ إِذَا مَا مِثْلُ لَسَوْفَ أُخْرَجَ حَيًّا * أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ يَكُ شَيْئًا * فَوَرَبِّكَ لَنَحْشُرَنَّهُمُ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ لَنُحْضِرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ جِثًّا.

مریم/۶۸-۶۶

۱. آیات شریفه کدام یک از اصول اعتقادی را اثبات می کند؟ تفسیر موجود، در این رابطه را بیان کنید. ۹۵-۹۴

آیات شریفه در اثبات معاد می باشد. در شأن نزول آیات شریفه روایت شده که ابی بن خلف یا ولید بن مغیره قطعه استخوان پوسیده ای را به دست گرفته بودند و آن را با دست نرم می کردند و در برابر باد قرار می دادند تا هر ذره ای از آن به گوشه ای پراکنده شود و می گفتند: محمد را بنگرید که گمان می کند خداوند ما را بعد از مردن و پوسیده شدن استخوان هایمان مثل این استخوان بار دیگر زنده می کند! چنین چیزی ممکن نیست. آیات بعد در جواب این انکار منکران معاد می فرماید که: آیا انسان به خاطر نمی آورد که ما پیش از این او را آفریدیم در حالی که چیزی نبود؟

بعد در جواب این انکار منکران معاد می فرماید که: آیا انسان به خاطر نمی آورد که ما پیش از این او را آفریدیم در حالی که چیزی نبود؟

* أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّ مَالًا وَوَلَدًا * أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا. مریم/۷۸-۷۷

۲. آیات شریفه به کدام تفکر خرافی و انحرافی اشاره دارد؟ توضیح دهید. ۹۸

این تفکر که بعضی از مردم معتقدند ایمان و پاکی و تقوا با آن ها سازگار نیست و سبب می شود که دنیا به آن ها پشت کند در حالی که با بیرون رفتن از محیط ایمان و تقوا، دنیا به آن ها رو می آورد و مال و ثروتشان زیاد می شود. در مقابل این تفکر انحرافی می فرماید: آیا دیدی کسی را که به آیات ما کفر ورزیده و گفت اموال و فرزندان فراوانی به من داده خواهد شد؟ قرآن کریم در پاسخ این تفکر می فرماید: آیا او از غیب آگاهی داشته یا از خداوند رحمان عهد و پیمانی گرفته است؟

* قَالَ لَهُمُ مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا فَيَسْحَبَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افْتَرَى.

۳. ا. آیه شریفه را ترجمه کنید. ب. منظور حضرت موسی (علیه السلام) از «عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا» در خطاب به ساحران و فرعون چیست؟ ۱۲۴

ا. موسی به فرعون و ساحران گفت: وای بر شما بر خدا دروغ نپندید که شما را با عذابی نابود می‌سازد و هر کس که بر خدا دروغ ببندد نومید و شکست خورده می‌شود. ب. منظور حضرت موسی از دروغ بستن بر خدا آن است که کسی یا چیزی را شریک خداوند بدانند و به معجزات فرستاده خدا نسبت سحر بدهند و فرعون را معبود خود بپندارند.

* وَدَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ إِذْ يَخْكُمَانِ فِي الْحَرْثِ إِذْ نَفَسَتْ فِيهِ غَمٌّ الْقَوْمِ وَكُنَّا لِحُكْمِهِمْ شَاهِدِينَ. انبیاء/ ۷۸

۴. داستانی را که آیه شریفه متذکر آن شده است، بیان کنید. ۱۸۲

داستان در خصوص داوری حضرت داوود و سلیمان می‌باشد. داستان بدین قرار بود که گله گوسفندانی شبانه به تاکستانی وارد شدند و برگ‌ها و خوشه‌های انگور را خوردند و ضایع کردند. صاحب باغ نزد حضرت داوود شکایت برد، حضرت حکم کرد که در برابر خسارت باید تمام گوسفندان به صاحب باغ داده شود. حضرت سلیمان که در آن زمان کودک بود به پدر گفت: ای پیامبر بزرگ خدا، این حکم را تغییر ده و تعدیل کن. پدر پرسید: چگونه؟ حضرت سلیمان در پاسخ فرمود: گوسفندان باید به صاحب باغ سپرده شوند تا از منافع آن‌ها و شیر و پشمشان استفاده کند و باغ به دست صاحب گوسفندان داده شود تا در اصلاح آن بکوشد. هنگامی که باغ به حال اول بازگشت به صاحبش تحویل داده شود و گوسفندان نیز به صاحبشان بر می‌گردند.

* وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغَاصِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ * فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَنَجَّيْنَاهُ مِنَ الْغَمِّ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ. انبیاء/ ۸۸-۸۷

۵. با توجه به آیات شریفه، راه‌هایی را که باعث نجات و رهایی حضرت یونس (علیه السلام) شد را بیان کنید. ۱۸۶

۱. توجه به حقیقت توحید و این‌که معبود جز خداوند نیست ۲. منزّه شمردن خدا از هر عیب و نقص و ظلم ۳. اعتراف به گناه و تقصیر خویش.

* قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِقْوَتُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ * رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ * قَالَ اخْسُئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ. مؤمنون/ ۱۰۸-۱۰۶

۶. مقصود از جمله «اخْسُئُوا» - که به صورت فعل امر آمده است - چیست؟ ۲۷۳

جمله که به صورت امر آمده است معمولاً برای دور کردن سگ به کار می‌رود و هر گاه در مورد انسان گفته شود به معنی پستی او و استحقاقش برای مجازات است.

* وَمَنْ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ. لقمان/ ۶

۷. آیه شریفه در مذمت چه کسی نازل شده است؟ توضیح دهید. ۵۶۱-۵۶۰

آیه شریفه در ذم نضر بن حارث که مردی تاجر بود و به ایران سفر می‌کرد می‌باشد؛ او داستان‌های ایرانیان را برای قریش بازگو می‌نمود و می‌گفت: اگر محمد برای شما سرگذشت عاد و ثمود را نقل می‌کند. من داستان‌های رستم و اسفندیار و اخبار کسری و سلاطین عجم را بازگو می‌کنم! مردم هم دور او جمع می‌شدند و استماع قرآن را ترک می‌کردند. آیه شریفه نازل شده و فرمود: بعضی از مردم سخنان بی‌پوده را می‌خرند تا مردم را از روی نادانی از راه خدا گمراه سازند و آیات الهی را به استهزا بگیرند، برای آنان عذابی خوار کننده است.

* يَا بَنِي آدَمُ اقِمِ الصَّلَاةَ وَامْرُؤًا بِمَعْرُوفٍ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَاصْبِرْ عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزَمِ الْأُمُورِ * وَلَا تَصْغَرْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ * وَاقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَاعْصِ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ الْحَمِيمِ. لقمان/ ۱۹-۱۷

۸. با توجه به آیات شریفه، حضرت لقمان کدام مسائل عبادی اخلاقی را به فرزندش سفارش می‌کند؟ ۵۷۱-۵۶۹

۱. برپایی نماز ۲. امر به معروف و نهی از منکر ۳. صبر و استقامت در برابر مصائب ۴. از مردم به نحو بی‌اعتنایی روی برگرداندن ۵. مغرورانه بر زمین راه نرفتن ۶. در راه رفتن اعتدال را رعایت کردن ۷. صدای خویش را بلند نکردن (فریاد نزدن).

۹. ترجمه کنید.

أ. عِثًا:	(مریم/۸)	۷۵	ناتوانی به سبب پیری، خشکی اندام در اثر طول عمر.
ب. اصْطَنَعْتُكَ:	(طه/۴۱)	۱۱۹	تو را از هر نظر اصلاح کردم.
ج. رَهْبًا:	(انبیاء/۹۰)	۱۸۸	ترس و تنفر و بیزاری.
د. يَتَسَلُونَ:	(انبیاء/۹۶)	۱۹۰	خروج با سرعت.